

Tamahlar Meseli

– F.AKGÜL · 10 Ocak 2014

TAMAHLAR MESELİ

Koca Nasreddin birgün binmiş kara kaçana,
biraz solgun ve üzgün; al demiş el açana. Sadakasız gün yokmuş Hocam için hakeza,
savar der inanırmış "bir sadaka bin ceza" Derken kopmuş yaygara; aldım vermedin diye,
ağız dolu gargara; verdim almadın niye!
Çarşıdaki bir esnaf ahaliyi kandırır,
ne merhamet ne insaf milleti usandırır... Artık cana tak etmiş ahalinin gün be gün;
-Hocam şuna bak demiş, kudurdu yine bugün.
Hoca ders vermek için fırsat kollarmış meğer, Anlamazmış da niçin, sözler doğruysa eğer? Ahaliyi
toplamaş, birer birer dinlemiş, Söyleyenler hoplamaş, yaka silkip inlemiş. Hoca demiş: siz durun, bir yol
gidip geleyim, Sizler sırtına vurun, ben burnunu deleyim. ... Varmış girmiş dükkana Hoca alıcı sanki,
Seninki buna kana, sevinmiş de inan ki. Hocaların hocası gelmiş de şeref vermiş, Kocaların kocası sanki
murada ermiş. Habersiz olacaktan indirmiş fistanları, Atmış hemen kucaktan sevimli mestanları.
Hocam; ayakta kalma aman demiş otur sen, Bak beğenmezsen alma, tek tek indireyim ben. Hocanın
gelmiş keyfi, çekmiş; Estağfurullah, Demiş: maşallah Seyfi, bereket versin Allah. Elleri ovalayıp: emret
hocam sen dermiş, Kelleri kovalayıp Hoca'ya ikram sermiş. Teker teker esbabı Hoca raftan indirtmiş,
Bozulmuş da asabı; olmayacak dedirtmiş. Bir cübbeyi denemiş, sormuş; eder kaç para? Parası kolay
demiş, olur desin ki sara. Hoca Nasrettin sakın bakınıp duruyorken, Satıcı bozuk lakin hesaplar
kuruyorken. Vakit olmuş hayli geç; Hocam demiş insaf et, Haydi seçeceksen seç, bedelini ihsan et.
Hoca demiş: len züppe deyiver hele bana, Dört şalvar iki cüppe, ne vereceğim sana? Hocam on altın
demiş, o da sana; elişi, Vallah dokuza demiş, onun bana gelişi... Hoca kalkmış ayağa: ülen demiş
düzenbaz, Yakınsın bak dayağa, sandın mı ki; beni kaz! On altına değer mi iki cüppe dört şalvar, Beni
satsan eder mi ne metelik ne hal var? Bırak birader kalsın indirme boşa raftan, Verirsen Hocan alsın, on
altına beş kaftan?! Satıcı afallamış; on altınmış bir kaftan, Hoca parmak sallamış, anlamam demiş laftan.
Zoraki olur vermiş; maksat dile düşmesin, Bir daha mı, söz demiş ahali gülüşmesin.
Tamam demiş Hoca; sar, biri sırtımda dursun,
Etmeyesin bundan kâr, ettiğini bulursun!
Satıcı olur vermiş kaftanlarını sarmış,
Hoca: aferin demiş, ağzı kulağa varmış. Hayırlı işler deyip bir kaç adım atası,
Satıcı başın eğip: hani Hocam parası?
Ne parası der Hoca, cüppe şalvar bıraktım,
Aklın nerededir koca, sanki senden ıraktım?
Aman, demiş senin ki; siz etmeyin ettim ben,
Cüppe şalvar parası, hani vermedin ki sen?
Ne parası der Hoca, almadığım şeyin mi,

Aklın nerdedir koca, kafadaki beyin mi?
Derler kimi günahkar yalan sözle hâl olur,
Bazen böyle tamahlar zararına mâl olur.

...

Saygılı olmalıyız ölçü, tartı, hitapta,
Edeple dolmalıyız, öyle yazar kitapta.
Kusur ettiyse şayet benim dahi sözlerim,
Af dillendirip gayet; özür diler, gözlerim.

Feyzullah AKGÜL Akşehir